

IOANNIS ADAMSONI

Carmen *Εὐχαριστικόν*, ob eximia beneficia
in se à DEO collata, ac certo confe-
renda, in *IESU CHRISTO*

DOMINO.

Peccando gravitèr, gravitèr offendi DEUM;
Iustusque Iudex gravitèr me afflixit DEUS;
Peccata toto corde deflevi anxius,
Nec hora fluxit vacua lachrymis meis;
Patrem benignum quòd gravitèr offenderim.
Fugio ad IESUM, qui mitis me adspexerat,
Monuitque Legis spretæ non semel suæ;
Clemensque dixit, morte nostrâ subruta
Peccata tibi sunt, & cruore adobruta,
Lapisque cordis mollitus lapide altero;
Fletu abstineto, muta luctum gaudio;
Laus sempiterna sit DEO Patri optimo,
Ter Maximoque Filio sit gloria,
Tantæ salutis, qui fecere compotem.
Beatitatis hic primus gradus meæ.
Gratis remissa mihi sunt peccata omnia,
Justitia CHRISTI jure & censetur mea,
Verè quòd ea sit facta per fidem mea,
Estque fide meus & CHRISTUS, & CHRISTI omnia.
Instat secundus, qui longè est beatior,
Mens pura, puro lumine, videbit DEUM,
Nebulis remotis cunctis, & doloribus:
Adspectus iste perfecta est beatitas;
O ter beatos, qui immersi hoc spectaculo,
Noctes diesque speculantur faciem DEI!
Majora specto, si majus fingi queat;
Expecto certus, quòd carne in Cœlo fruar,
Oculis ut istis Servatorem conspicer,
Lætis legamque gressibus vestigia,
Quòcunque ductor se conferet Agnus DEI.
Hoc spero certus, nec ultra est, quod expetam:
Nisi qui supersunt de corpore, IESU, tuo,
Ad nos alâcres festinanter advolent;
Totus ut IESUS totum corpus compleat,
Totumque corpus Capiti jungatur suo:
Utque ipse DEUS in omnibus sit omnia.